

נחור m. Rhoncus. Aff. Job 29. 20. Bochart. de Animal. Scr. l. p. 125. f. נחור Cn. Jer. 8. 16.

CH. נחור i. q. H. Pl. 115. 6. Aff. Job 27. 3. T. H. Jevam. 15. 3. (Sanguinis ex naribus proflavio que conferunt. v. Git. 69. 1.) נחור Denarificavit, nares discidit. Num. 22. 40. Jon. Cholim. c. 5. 3. c. 6. 2. Rhoncum edidit, fremit, tussivit, screavit. Git. 68. 1. Resb bash. 34. 2. Berach. 62. 2. Grunnivit, suum more. DD. Increpavit, objurgavit graviter. cc 2 Kid-dush. 81. 2. Hiph. הנחור Exasperavit. Stillavit, distillavit, fluxit. Nidda 64. 2. נחור Narium discissio. Cerithuth. c. 5. 1. Rhonchiffatio: tussis. Ira. Stillatio, fluxus sanguinis. מנחור Exasperans. נחור קול Asperitas vocis, raucedo. מנחור חלית Halitus, flatus, spiratio per nares, ut fit ex intento labore.

SYR. ܢܚܘܪ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
prim. Rhonchiffavit; Stertuit. sec. Rhonchus. tert. Naris, nasus. 2 Reg. 19. 28. Num. 20. 2. Plur. Rostra, Zach. 4. 12. quart. Rhonchus.

SAM. ܢܚܘܪܐ idem quod ܢܚܘܪܐ Repulit, rejecit; deturbavit.

ÆTH. ܢܚܘܪܐ: Stertuit. Jon. 1. 5. ܢܚܘܪܐ: Follis. idem quod ܢܚܘܪܐ: T. P.

AR. ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;
ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ ܢܚܘܪܐ;

paralytique abluit, qui ante alterum jugularet; et עליו r. sec. Act. fig. quavis. Jugulum, pars corporis inter supremam sterni, & gutturis infimam partem. Jud. 9. 57. 1 Sam. 25. 39. 1 Reg. 2. 9. c. 8. 32. Avic. I. 16. 1. 3, Principium diei, vel mensis, s. neomeniæ. Ar. אלערו נחור אלערו Cum quis adstat è regione hostis. מסגר אלנחור Fanum quoddam. יום אלנחור Dies jugulationis, sacrificiive; Est dies decimus mensis, Arab. דו אלחננה tert. Primus dies à neomenia. 2, Postremus dies decrepantis mensis, s. extrema nox ejus. Ar. נחורה נחורה i. q. Ar. עיאנא Coram, ob oculos. ברק נחורה Cognomen cuiusdam. quart. i. q. undec. 2, Oris foetor. Avic. I. 258. 14. v. vig. cum puncto rectius. quint. i. q. 3, sec. Ar. נחור אלשם Cum Sol ad altiore partem provehitur. Gig. sext. Pl. sec. 2, & 3, sign. Jugulatio. Ezech. 40. 41. sept. Gramen. Gloss. oct. Prima, & ultima dies mensis; ultima nox mensis. non. Uniones. v. Poc. Hist. Ar. 155. dec. Ultima dies mensis, s. senescentis Lunæ, vel finis noctis ejus cum ipsa die; quod quasi jugulum invadit Luna sequentis. Hinc Dual. אלנחורחאן i. q. duodec. undec. Industrius, intelligens, solers, expertus (ingeniosus; experimentis excultus in qualibet re.) duod. Duæ venæ, duove nervi in jugulo, Ginh. in mandibulo, Ca. aut Duæ costæ spurixæ supremæ. quin ipsæ claviculæ; vel Duæ costæ spurixæ infimæ. dec. tert. Duæ domus sunt invicem è regione. dec. quart. Locus ubi jugulatur hostia, &c. (Jugulum) Pravus. Pl. 77. 8. Neb. pro quo מנחור Rom. dec. quint. Multum jugulans, ut camelos pinguiore: Hinc Liberalis, munificus. Separatum, Avic. I. 493. 47. dec. sext. Act. 1, 1. dec. sept. Amplitudo vie. dec. oct. preced. Ar. נחור Catulus qui commoveatur, catulus pessimus, & mortem inferens. dec. non. Fut. O, & I, Sonum (prolixum) emisit, spiritumve cum sono duxit per nares. Stertuit. Jon. 1. 5, 6. 2, Fut. A, Digito in nares immisso, fricatâque pelle ad lac emittendum movit, prolexitve camelam. cca. 3, mediâ Kesr. Attrita, comminuta, & foraminibus pertusa fuit res. vig. Attritus, perforatus; uti tritum, et cariosum os; & Vento pervium quid, ac sonum edens. 2, i. q. Ar. חנוור נחור 3, prius, Putridus, Av. II. 161. 43. Foetor oris I. 127. 4 p. 144. 19. p. 167. 7. Ar. נחורחאן לא נחורחאן Nemo est ibi, sc. domi. vig. prim. f. vig. Talia ossa, quæ ibi descripta. 2, Res cava,

27. Pa. מנחש Augurans, Deut. 18. 10. qui dies, s. horas explorat, divinatque ex buccella ex ore, vel ex baculo è manu cadente; ex filio retrorsum eum vocante, ex corvo ad illum clamante, ex cervo moram ei injiciente, ex serpente à dextris ejus, ex vulpe à sinistris. v. Maim. עו c. 22, 4. Sanh. 65. 2. Inf. Gen. 44. 5. Fut. non תנחשו divinabitis, sc. per mustellam, per aves, per stellas, &c. R. Abraham.

מנחש m. Augurium, Num. 23. 23. Pl. נחשים c. 24. 1.

נחש m. Serpens, Gen. 3. 1. Creatus cum pedibus, qui post amputati, Sherzer. Tril. p. 100. Evam in uxorem petiit, 48. v. Helvic. Protevan. A caliditate nomen. Cn. Num. 21. 9. Bx. Exerc. VI. 465. נחש ברוח Zygana, If. 27. 1. Boch. de An. Scr. II. 5. 13. v. I. 1. 4. Pl. נחשים

Jer. 8. 17. נחשת c. Æs, chalybs, ærugo. Gen. 4. 22. Jer. 6. 28. Omnes נחשת ipsa æruginis, feramentisque quibuscunque sunt æruginosiores, dum præ auro nitere ambiunt. Numella, compes ærea, Aff. Thr. 3. 7. נחשתו & cum Kibbutz. 2 Reg. 25. 13. Ezech. 24. 11. c. 16. 36, effunditur נחשתך fornicatio tua, v. Ar. נחשתך Du. נחשתים

Duæ compedes. Jer. 39. 7.

נחשת m. Ænulum, parum æris, דרך בויון R. Sa. I in fine Diminutivi nota, R. Da. 2 Reg. 18. 4. Ezechia tria facta laudabilia, 1, quod fregit Serpentem anem, propter cultum idololatricum ei exhibitum. Bx. Exerc. VI. 485. 2, quod recondidit librum Medicum à Salomone factum.

ששיגר דלת של היכל למלך אשור 3, Sch. puto pro ששבר i. q. קצץ 2 Reg. 18. 16. Confregit fores Templi pro Rege Assyria. עו 44. 1. Chob. 6. 2.

נחוש m. Æreus, chalybeus. Job 6. 12. al. Chalybs. v. f. 2 Sam. 22. 35. If. 48. 4. Lev. 26. 19.

CH. נחשו i. q. Hebr. 2 Reg. 17. 17, 2, Ære obduxit. cc 7. falcut. Isai. 1. Pah. 7. q. H. ib. נחש, נחש, נחש i. q. H. ib. 2, Æs. Dan. 2. 32. נחשת Gen. 4. 23. Af. 2 Reg. 25. 13. נחש Serpens. Bechor. c. 6. 2. Ernu. 29. 2. v. B. Aruc. Pl. נחשים eorum sunt 30 genera. Plant. Flor. Rab. 1913. Horu si ante Solis occasum confracta sint capita, non moriuntur. Sander. de 7. Æth. sa. 382. נחוש Augurium. נחושת i. q. Heb. ib. 2, Adustio ollæ æreæ à fun-